

Helenka! Kde je ona na té trávě,
roztomilá Malantova Petruška?

Sokole! Kdež ono ty koně pase,
roztomilý Hanákovo pachole?

Helenka! Šak ona to jistě slyší,
roztomilá Malantova panenka.

Sokole! Šak ono to jistě slyší,
roztomilý Hanákovo pachole.

Helenka! Ja, copak nám za to kópíš,
roztomilá Malantova panenko?

Sokole! Ja, co ty nám za to kópíš,
roztomilý Hanákovo pachole?

Helenka! Lesiž smy ti vyhověly,
roztomilá Malantova panenka?

Sokole! Lesiž smy ti vyhověly,
roztomilý Hanákovo pachole?

723. KRAVARKY

Kravarka na kravarku heleká, ač sebe daleko jsou a jedna druhé ani tytýž nevidí.

1468.

Ho-ja, ho - ja, ty Madlenko Mlynko - va, do-bře se ti pa - se? A mi se zle pa-se;
a po-žeň ty sem-kaj, tu je tra - va vel - ka. Na - pa - se se ti kravěn-ka, ho - ja, ho - ja. Me kra -
vy běha - ju a tra-vy hle - da - ju, že ji tu ně-ma - ju. Ho - ja, ho - ja, He-len - ko ro - zto - mi - la.

Hoja, hoja,
ty Madlenko Mlynkova,
dobře se ti pase?
»A mi se zle pase.«
Me kravy běhaju
a travy hledaju,
že ji tu němaju.
Hoja, hoja,
Helenko roztomila.
A požeň ty semkaj,

tu je trava velka,
napase se ti kravěnka,
hoja, hoja.
»Ja bych k tobě hnala,
ty bys mne zahnala
a moju Malenku
do škody vohnala,
maměnka by mi hřebala,
že sem škodu dělala,
hoja, hoja,

Madlenko moja.«
Dy nechceš helekať,
daj sobě vyflekať,
ja, staru lopatu,
co leží za latu;
tym starym pometlem,
co leží za peklem.

1469.

Od Vizovic

Ja, Helo, Heleliško,
skoro-li ty poženeš, tovaryško?
Tovaryško věrná moja,
ja, ty Terezko Mykalova,
skoro-li ty poženeš z pola?
A já ešče nepoženu
a já tě neodeženu.
Já poženu dolem,
střetnem sa tam pod zeleným javorem;
je tam studenečka,

napije sa ti tam kravička.
Co kravička nevypije,
tým sa Terezka umyje,
aby byla pěkná bílá,
Pánu Bohu roztomilá.
Nejenom Pánu Bohu,
než nekomu jinému,
aj, tomu Ozefkovi Alexovému.
Orala, kopala,
kopu žitečka nažala;

kopu ozimého,
kopu jarého.
A to všecko pro Jozefa Alexového,
aby ho měla čím krmiti,
gořalenkú napájati,
bílým šátečkem utírat.
Ej, helo, helo.